

SELETUSKIRI

Sotsiaalministri määruse „Sotsiaalministri 28. veebruari 2005. a määruse nr 35 „Rehabilitatsiooniteenuse taotluse vorm ja nõutavate dokumentide loetelu, rehabilitatsiooniteenusele suunamiskirja vorm ning rehabilitatsiooniteenuse kulude hüvitamise arve vorm ning arve alusel kulude hüvitamise kord ja tingimused” muutmise” eelnõu juurde

I Sissejuhatus

Määrus kehtestatakse „Sotsiaalhoolekande seaduse” § 11⁵ lõike 2 ja § 11⁶ lõigete 1 ja 5 alusel. Nimetatud volitused on kehtestatud rehabilitatsiooniteenuse taotluse vorm ja nõutavate dokumentide loetelu, rehabilitatsiooniteenusele suunamiskirja vorm ning rehabilitatsiooniteenuse kulude hüvitamise arve vorm ning arve alusel kulude hüvitamise kord ja tingimused. Eelnõuga korrigeeritakse rehabilitatsiooniteenuse taotluse vormi ja muudetakse nõutavate dokumentide loetelu ning rehabilitatsiooniteenusele suunamiskirja vormi. Eelnõuga tehtavad muudatused on seotud muuhulgas sotsiaalhoolekande seaduse muudatusega, millega lisatakse seadusesse erihoolekandeteenuseid puudutav regulatsioon. Sotsiaalhoolekande seaduse muudatus, millega reguleeritakse erihoolekandeteenuste sisu ja korraldust ning millega seoses antud määrust muudetakse, jõustus 2009. aasta 1. jaanuarist, hooldajatoetust puudutav osa 2009. aasta 1. märtsist.

Eelnõu ja seletuskirja koostasid Sirlis Sõmer-Kull (Sotsiaalministeeriumi hoolekande osakonna juhataja, tel 626 9215, e-post: Sirlis.Somer-Kull@sm.ee), Marina Runno (Sotsiaalministeeriumi hoolekande osakonna peaspetsialist, tel 626 9225, e-post: Marina.Runno@sm.ee) ja Maarja Kraiss (Sotsiaalministeeriumi hoolekande osakonna peaspetsialist, tel 626 9205, e-post: Maarja.Kraiss@sm.ee) ja Airi Nõmm (Sotsiaalkindlustusametite arstliku ekspertiisi osakonna juhataja asetäitja, tel 620 8331, e-post: Airi.Nomm@ensib.ee).

Eelnõu juriidilise ekspertiisi tegi Kristi Nikolajeva (Sotsiaalministeeriumi õigusosakonna õigusnõunik, tel 626 9333, e-post: Kristi.Nikolajeva@sm.ee).

II Määruse eesmärk

Määruse muutmise on vajalik seoses sotsiaalhoolekande seaduse muudatusega, mille tulemusel viiakse sotsiaalhoolekande seadusesse erihoolekandeteenuste regulatsioon. Eelnõuga muudetakse rehabilitatsiooniteenuse taotluse vormi ja rehabilitatsiooniteenusele suunamiskirja vormi ning nõutavate lisadokumentide loetelu.

Eelnõu eesmärgiks on muuta rehabilitatsiooniteenuse taotluse vormi teenuse taotleja jaoks võimalikult lihtsalt ja arusaadavalt täidetavaks, kuid samas informatiivsemaks, vähendada taotlusele lisatavate dokumentide loetelu nende dokumentide osas, mis on Sotsiaalkindlustusametile juba eelnevalt isiku poolt esitatud, st Sotsiaalkindlustusamet juba omab vajalike dokumentide koopiaid ning täpsustatakse esitatavate dokumentide loetelu, kui rehabilitatsiooniteenust taotlevad psüühikahäirega isikud.

III Eelnõu sisu ja võrdlev analüüs

Eelnõuga tehakse muudatused rehabilitatsiooniteenuse taotluse vormis ja nõutavate dokumentide loetelus ning rehabilitatsiooniteenusele suunamiskirja vormis.

Punktiga 1 tehtava muudatuse kohaselt muudetakse paragrahvi 2 teksti sõnastust. Lõike 1 kohaselt ei pea teenuse taotleja taotlusele lisama koopia puuetega inimeste sotsiaaltoetuste seaduse § 2² lõike 1 alusel antud ekspertarsti või arstliku ekspertiisi komisjoni kehtivast otsusest, mis on tehtud enne 1. jaanuarit 2003. aastal. Vastava dokumendi koopia on Sotsiaalkindlustusametis olemas. Samuti ei pea muudatuse kohaselt taotleja enam esitama koopia rehabilitatsiooniplaanist, mis on tehtud enne 1. jaanuarit 2003.aastat, sest vastav plaan on kehtetu ning ei anna enam õigust rehabilitatsiooniteenust saada. Rehabilitatsiooniteenuse vajadust tuleb hinnata vähemalt kolme aasta tagant, sest inimese sotsiaalne ja tervislik seisund on ajas muutuv ning tegevusi ja teenuseid ei ole võimalik pikemalt ette planeerida. Sotsiaalhoolekande seaduse § 11¹ alusel on rehabilitatsiooniplaan kehtiv kuus kuud kuni kolm aastat.

Seega võrreldes kehtiva määruse § 2 lõike 1 sõnastusega peab rehabilitatsiooniteenuse taotleja lisama taotlusele koopia isikut tõendavast dokumendist. Isikut tõendavate dokumentide seaduse § 2 lõike 1 kohaselt on isikut tõendav dokument riigiasutuse poolt väljaantud dokument, kuhu on kantud kasutaja nimi ja sünniaeg või isikukood ning foto või näokujutis ja allkiri või allkirjakujutis, kui seadus või selle alusel kehtestatud õigusakt ei sätesta teisiti. Nimetatud seaduse alusel väljaantavad dokumendid on:

- 1) isikutunnistus;
- 2) Eesti kodaniku pass;
- 3) diplomaatiline pass;
- 4) meremehe teenistusraamat;
- 5) välismaalase pass;
- 6) ajutine reisidokument;
- 7) pagulase reisidokument;
- 8) meresõidutunnistus;
- 9) tagasipöördumistunnistus;
- 10) tagasipöördumise luba.

Isikut tõendavate dokumentide seaduse § 4 kohaselt võib Eesti kodanik või välismaalane oma isikut tõendada ka isikut tõendavate dokumentide seaduses sätestamata kehtiva dokumendiga, kui dokumenti on kantud kasutaja nimi, foto või näokujutis, allkiri või allkirjakujutis ja sünniaeg või isikukood. Alla nelja-aastase Eesti kodaniku ja välismaalase dokumenti ei pea olema kantud fotot või näokujutist. Alla 15-aastase Eesti kodaniku ja välismaalase dokumenti ei pea olema kantud allkirja või allkirjakujutist. Lisatingimusena on sätestatud veel, et Eesti Vabariigi poolt väljaantav isikut tõendavate dokumentide seaduses sätestamata dokument peab olema kehtestatud seaduse või selle alusel antud õigusaktiga. Seega on võimalik isikut tõendada ka muude dokumentidega, kui ülaltoodud loetelus nimetatud on.

Erisusena võrreldes kehtiva määrusega ei pea isikut tõendava dokumendi koopia esitama juhul, kui taotlus esitatakse digitaalselt allkirjastatuna, kuna sel juhul tuvastab isik end digitaalallkirja kaudu. Digitaalallkirja seaduse § 2 lõike 3 punkti 1 kohaselt peab digitaalallkiri koos selle kasutamise süsteemiga võimaldama üheselt tuvastada isiku, kelle nimel allkiri on antud. Muudel juhtudel aga on siiski vajalik isikut tõendava dokumendi koopia lisamine.

Lõige 2 kehtestab nõude, et täisealisel puudega isikul, kellel on raske, sügava või püsiva kuluga psüühikahäire, tuleb esitada lisaks isikut tõendava dokumendi koopiale arstitõend, milles on märgitud ära psüühikahäire esinemine. Vastava tõendi esitamine on vajalik selleks, et Sotsiaalkindlustusamet saaks suunamiskirja väljastamisel juba arvestada sellega, kas isik vajab erihoolekandeteenuste vajaduse hindamist. Arstitõendit psüühikahäire esinemise kohta ei pea esitama riikliku pensionikindlustuse seaduse §-s 7 sätestatud vanaduspensioniiikka jõudnud ainult dementsuse diagnoosiga isikud, kellel ei ole dementsuse diagnoosile lisaks muud raske, sügava

või püsiva kuluga psüühikahäiret, kuna ainult dementsuse diagnoosiga eakaid ei suunata erihoolekandeteenustele.

Lõikes 3 on täpsustatud ja täiendatud taotlusele lisatavate dokumentide loetelu, kui rehabilitatsiooniteenust taotleb tööealine psüühikahäirega inimene, kelle töövõime kaotus on vähemalt 40 protsenti. Sellisel juhul peab isik lisaks isikut tõendava dokumendi koopiale lisama arstitõendi, milles on märgitud ära psüühikahäire esinemine ja arstitõendi enda terviseseisundi kohta, milles on märgitud ära somaatiliste haiguste esinemine või mitte esinemine. Eelnõu kohaselt ei ole vajalik psüühikahäirega isikul esitada eraldi dokumenti nakkushaiguste esinemise kohta. Arsti poolt väljastatud tõendil somaatiliste haiguste esinemise kohta on toodud välja eelnevalt diagnoositud haigused, millele on juba ka vajadusel määratud ravi. Seoses rehabilitatsiooniteenuse taotlemisega ei ole perearstil ega eriarstil kohustust teha uusi uuringuid somaatiliste haiguste, sh nakkushaiguste välja selgitamiseks. Praktikas ei ole mõistlik teha hetkeolukorra selgitamiseks nakkushaiguste tuvastamiseks uusi uuringuid, sest tõendi väljastamise ajaks võib nakkushaiguse tekkimise oht ikkagi muutuda. Näiteks isik võib järgmisel päeval süüa saastunud toitu ja saada düsenteeria või hepatiidi vms. Seega on eelnõuga täpsustatud, et arstitõendil tuleb märkida vaid need somaatilised haigused, mis on arstile või isikule endale teada ning tõendi väljastamiseks täiendavaid uuringuid haiguste väljaselgitamiseks vajalik teostada ei ole.

Lisaks on täiendatud loetelu dokumendiga töövõime kaotuse protsendi kohta. Psüühikahäirega tööealine isik peab taotlusele lisama koopia arstliku ekspertiisi otsusest töövõime kaotuse protsendi määramise kohta, kui isiku suhtes on tehtud otsus enne 2003. aasta 1. jaanuari ja see kehtib. Koopia esitamine on põhjendatud sellega, et Sotsiaalkindlustusamet ei omanud enne 2003.aastat vastavat infosüsteemi, mis oleks taganud töövõime kaotuse määramise otsuste koopiade süstematiseeritud säilitamist.

Lõikes 4 täpsustatakse esitatavate dokumentide esitamise erisust, isikute puhul, kellel on puude raskusaste või püsiv töövõimetus tuvastatud psüühikahäire tõttu pärast 2003. aasta 1. jaanuari ja kellel on olemas kehtiv otsus puude raskusastme või püsiva töövõimetus tuvastamise kohta. Sellisel juhul need isikud ei pea esitama arstitõendit psüühikahäire esinemise kohta, sest Sotsiaalkindlustusametil on vajalikud andmed juba olemas.

Eelnõuga muudetakse ka senikehtiva § 2 lõike 3 (uus lõige 5) sõnastust. Muudatuse kohaselt täiendatakse taotlusele lisatavate dokumentide loetelu esindaja isikut tõendava dokumendi koopiaga, kui teenuse saamiseks esitab taotluse sotsiaalhoolekande seaduse" § 11² lõike 1 punktides 1, 2 ja 4 nimetatud isiku esindaja. Vastava dokumendi esitamine on vajalik selleks, et teenusele suunamiskirja väljastamisel on Sotsiaalkindlustusametil kindel informatsioon, kellele suunamiskiri saata ja kellega vajadusel kontakteeruda. Vastavad andmed kantakse edaspidi ka suunamiskirjale, et teenuse osutajad saaksid vajadusel võtta ühendust teenuse saaja esindajaga, näiteks rehabilitatsiooniteenuse kulude hüvitamise arvele allkirja võtmiseks jne. Sarnaselt lõikega 1 ei tule isikut tõendava dokumendi koopiat esitada juhul, kui taotluse esitab seaduslik esindaja digitaalselt allkirjastatuna.

Alaealised õigusrikkujad suunatakse rehabilitatsiooniteenusele alaealiste komisjoni otsuse alusel, seega ei pea lapse esindaja taotlust esitama. Alaealiste komisjoni otsus saadetakse otse Sotsiaalkindlustusametile, mille alusel Sotsiaalkindlustusamet väljastab suunamiskirja teenuse saajale, alaealise isiku puhul tema esindajale.

Punktiga 2 muudetakse rehabilitatsiooniteenuse taotluse vormi ja suunamiskirja vormi.

Rehabilitatsiooniteenuse taotlusesse märgitakse rehabilitatsiooniteenuse taotleja: eesnimi, perekonnanimi, isikukood, elukoht, kontakttelefon, e-posti aadress. Juhul kui isiku tegelik elukoht erineb registrijärgsest elukohast, täidetakse ka taotluse vastav lahter. Taotlusele ei märgita enam

isikut tõendava dokumendi nimetust ega välja andmise kuupäeva, kuna isik peab taotlusele lisaks esitama isikut tõendava dokumendi koopia, siis vastavad andmed on sealt nähtavad.

Eelnõuga ei muudeta taotlusele kantava seadusliku esindaja isikuandmete osa. Täiendusena peab vaid lisama eeskosteasutuse märke korral asutuse nimetus, asutuse poolt määratud esindaja ametinimetus ja isiku nimi. Eeskosteasutuse nimetus on vajalik selleks, et Sotsiaalkindlustusamet saaks vastavad andmed kanda edasi suunamiskirjale ja vajadusel nii Sotsiaalkindlustusamet kui teenuseosutaja eeskosteasutuse esindajaga ühendust võtta.

Taotlusele ei pea enam märkima, kas teenuse taotlejal on kehtiv rehabilitatsiooniplaan ja kas teenuse taotleja vajab saatjat teenusele sõitmisel. Sotsiaalkindlustusameti infosüsteemis on olemas andmed alates 01.07.2005 aastal väljastatud rehabilitatsiooniteenuse suunamiskirja alusel koostatud rehabilitatsiooniplaani kehtivuse aja ja koostaja kohta. Seega SKA omab juba vastavaid andmeid. Rehabilitatsiooniteenuse osutamisega seotud sõidukulu hüvitatakse kehtestatud korras ja tingimustel sõltumata sellest, kas isik kinnitab saatja vajadust või mitte.

Rehabilitatsiooniplaanil märgitud suunamiskirja numbrit ega plaani koostanud rehabilitatsiooniasutuse nimetust ei pea enam märkima, kuna vastavad andmed on Sotsiaalkindlustusametis olemas.

Taotlusele lisatavate dokumentide loetelus on tehtud muudatused:

- Lisatud on koopia isiku seadusliku esindaja isikut tõendavast dokumendist, mille esitamise korral tuleb teha loetelu ees märke (X). Loetelu täiendamise selgitus on toodud eelpool lõikes 3 muudatuste kirjeldustes.
- Teenuse taotleja ei pea enam esitama arstliku ekspertiisi otsuse koopiat puude raskusastme määramise kohta ja isikliku rehabilitatsiooniplaani koopiat, kui need on tehtud enne 01.01.2003.aastat
- 16-aastane kuni vanaduspensioniealine psüühikahäirega isik, kelle töövõime kaotus on vähemalt 40 protsenti peab taotlusele lisama arstitõendi psüühikahäire esinemise kohta ja arstitõendi somaatiliste haiguste esinemise kohta juhul, kui töövõime kaotus on tuvastatud enne 01.01.2003. aastat. Tõendite esitamise korral tuleb teha loetelu ees märke (X).
- Täisealine puudega isik, kellel on raske, sügava või püsiva kuluga psüühikahäire, peab taotlusele lisama arstitõendi psüühikahäire esinemise kohta, juhul kui puue on tuvastatud enne 01.01.2003. aastat. Arstitõendi esitamise korral tuleb teha loetelu ees märke (X).

Rehabilitatsiooniteenusele suunamiskirja vormile märgitakse Sotsiaalkindlustusameti poolt suunamiskirja number, suunamiskirja väljastamise kuupäev ja suunamiskirja alusel osutatavate rehabilitatsiooniteenuste loetelu. Muudatusega on teenuste loetelu täpsustatud, märke (X) märgitakse vastava loetelu ette.

- rehabilitatsiooniplaani koostamisele ja täitmise juhendamisele
- rehabilitatsiooniplaani tegevuskavas märgitud teenuste saamiseks
- rehabilitatsiooniplaani koostamisele või plaani täiendamisele ja tulemuste hindamisele, et selgitada välja, kas raske, sügava või püsiva kuluga psüühikahäirega isik vajab erihoolekandeteenuseid
- rehabilitatsiooniplaani koostamisele ja plaani täitmise juhendamise teenusele, mis on vajalik puude raskusastme määramiseks
- rehabilitatsiooniplaani koostamisele, et selgitada välja, kas raske, sügava või püsiva kuluga psüühikahäirega isik, kes viibis enne rehabilitatsiooniteenuse taotlemist toetatud elamise teenusel, kogukonnas elamise teenusel või ööpäevaringsel erihooldusteenusel on vaja suunata erihoolekandeteenusele.

Suunamiskirjale on õigus märkida mitme eesmärgi täitmisele suunamist. Näiteks rehabilitatsiooniplaani koostamiseks ja täitmise juhendamiseks kui ka rehabilitatsiooniplaani tegevuskavas märgitud teenuste saamiseks.

Loetelus kahe viimase eesmärgi alusel saavad rehabilitatsiooniteenuse osutajad isiku teenusele registreerida eelisjärjekorras, st kui isik on suunatud rehabilitatsiooniplaani koostamiseks puuderaskusastme määramiseks või kui puudega isikule, kellel on raske, sügava või püsiva kuluga psüühikahäire või töörealisele psüühikahäirega isikule kellel on määratud vähemalt 40 protsenti töövõimetust ning kes viibisid enne rehabilitatsiooniteenuse taotlemist toetatud elamise teenusel, kogukonnas elamise teenusel või ööpäevaringsel erihooldusteenusel ja kellele on vaja koostada rehabilitatsiooniplaan, et selgitada välja, kas teda on vaja suunata erihoolekandeteenusele. Puude raskusastet taotlevale lapsele võib väljastada suunamiskirja rehabilitatsiooniplaani koostamisele, kui ka tegevuskavas märgitud teenuste saamisele.

Suunamiskirjale kantakse teenusele suunatava isiku andmed (eesnimi, perekonnanimi, isikukood, postiaadress, kontakttelefon, e-posti aadress). Samuti märgitakse suunamiskirjas ära rehabilitatsiooniteenusele suunatava isiku esindaja andmed (eesnimi, perekonnanimi, isikukood, postiaadress, kontakttelefon, e-posti aadress). Täiendusena kantakse suunamiskirjale eestkostetasutuse esindaja nimi ja perekonnanimi, amet ning eestkostetasutuse nimetus ja postiaadress.

Sotsiaalkindlustusamet määratleb suunamiskirjas märkega (X), kas taotleja seaduslik esindaja on alla 18-aastase lapse vanem, eestkostja või eestkostetasutus.

Suunamiskirjas märgitakse (X-ga) kas teenuse taotleja on puude raskusastme taotleja, puude raskusastmega isik, psüühikahäirega isik või alaealiste komisjoni alusel suunatud isik.

Suunamiskirjas märgitakse ära teenusele suunatava isiku kohta Sotsiaalkindlustusametile esitatud tervise seisundi kirjeldamise vormis nimetatud diagnoosid, millest tingitud tervisehäired eeldatavalt põhjustavad püsivat töövõimetust ja puuet. Vastavad andmed on teenuse osutajal olulised teada, et rehabilitatsiooniteenuse osutamisel valida õigeid teenuseid, mis ei oleks teenuse saajale vastunäidustatud ega kahjustaks tema tervislikku seisundit. Näiteks diabeedi diagnoosiga isiku korral peab arvestama füüsilise koormuse planeerimisega jne. Sotsiaalkindlustusamet kannab isiku tervisliku seisundi kirjeldusest saadud andmed suunamiskirjale juhul, kui rehabilitatsiooniteenust taotlev isik on oma taotluses sellekohase nõusoleku andnud.

Suunamiskirjas täpsustatakse, kas isikul on olemas kehtiv rehabilitatsiooniplaan ning täpsustatakse rehabilitatsiooniplaani kehtivuse aeg. Kehtivuse aja täpsustamine on vajalik rehabilitatsiooniteenuste planeerimiseks, sh vajadusel uue plaani koostamiseks Suunamiskirjale märgitakse ka rehabilitatsiooniplaani kehtivuse aeg juhul, kui suunamiskirja väljastamise ajaks on rehabilitatsiooniplaani kehtivus lõppenud. Informatsioon on vajalik selleks, et hinnata eelneva rehabilitatsiooniteenuse tulemuslikkust.

Suunamiskirja vormi täiendatakse märkega, milline puude raskusaste isikule on määratud (raske, keskmine, sügav) ning märgitakse vastava otsuse kehtivuse aeg. Täiendus on vajalik seoses puudega täisealise psüühikahäirega isikule erihoolekandeteenuste määramisel. Näiteks ööpäevaringsel erihooldusteenusele on õigus raske ja sügava puudega isikutel.

Sotsiaalkindlustusamet kannab suunamiskirjale isiku töövõime kaotuse protsendi suuruse ning vastava otsuse kehtivuse aja. Andmed on vajalikud psüühikahäirega isikule erihoolekandeteenuste määramisel, kuna erinevatel teenustel on kriteeriumiks erinev töövõime protsendi määr.

Suunamiskirjas ei märgita enam isiku rehabilitatsiooniteenuse osutamiseks kasutada olevaid vabu vahendeid ning statsionaarse rehabilitatsiooniteenuse osutamise ajaks majutuskuludeks hüvitatavad vabu vahendeid. Vastav muudatus tuleneb sellest, et isikutel tekkisid valed ootused ja arusaamad vabade vahendite kasutamise osas. Vabad vahendid näitavad maksimaalset piirmahtu kalendriaastas, mille osas on isikul võimalik rehabilitatsiooniplaanis soovitud teenuseid saada, kuid teenuse saajad eeldasid suunamiskirjas märgitud vabade vahendite osas isikupõhisust.

Suunamiskirjaga koos saadab Sotsiaalkindlustusamet isikule selgitava juhendi, kus antakse ülevaade edaspidiste toimingute tegemiseks sh teenuse osutaja valimisel, teenuseosutaja juurde järjekorda registreerimisel, millised dokumendid peab isik kaasa võtma: käesolev suunamiskiri, suunamiskirjale lisatud rehabilitatsiooniteenuse raames osutatavate teenuste loetelu (milles on märgitud teenuste kaupa vabad vahendid, mille raames isikul on võimalik teenuseid saada), rehabilitatsiooniplaan, kui see on olemas ning kehtiv isikut tõendav dokument.

Kasutada olevate vabade vahendite suurused on olulised teada teenuse osutajale, et planeerida teenuse osutamist lubatud mahus. Edaspidi, eeldatavalt 2009-2010. aastal, kui on läbi viidud Sotsiaalkindlustusameti infosüsteemi arendus, on planeeritud vastavat informatsiooni edastada elektrooniliselt vahetult Sotsiaalkindlustusameti poolt teenuse osutajale.

Rehabilitatsiooniteenuse osutamise kulu kaetakse riigieelarvest vastavalt Vabariigi Valitsuse 20.12.2007.a määrusega nr 256 „Rehabilitatsiooniteenuse raames osutatavate teenuste loetelu, teenuste hindade ja teenuse maksimaalse maksumuse kehtestamine” kehtestatud maksimaalsele maksumusele kalendriaastas. Isikul on õigus saada määrusega kehtestatud loetelus olevatest teenustest neid teenuseid, mille vajadus on märgitud isiku isikliku rehabilitatsiooniplaani tegevuskavas ning sellises ulatuses, mis jäävad määrusega sätestatud mahu piiridesse.

Suunamiskirjale lisab Sotsiaalkindlustusamet nimekirja rehabilitatsiooniteenuse osutajate (asutuste) kohta, mille seast tuleb isikul 21 päeva jooksul alates käesoleva suunamiskirja saamisest valida endale sobivaim ja registreeruda teenuse osutaja märgitud sideandmetel rehabilitatsiooniteenuse osutamiseks. Juhul kui isik ei pöördu rehabilitatsiooniteenuse osutaja poole 21 kalendripäeva jooksul, kaotab suunamiskiri kehtivuse.

Suunamiskirjale kantakse suunamiskirja väljastaja andmed: Sotsiaalkindlustusameti struktuuriüksuse nimetus, postiaadress, kontakttelefon, e-posti aadress, suunamiskirja väljastaja nimi, ametinimetus ja allkiri.

IV Eelnõu vastavus Euroopa Liidu õigusele

Euroopa Liidu õigus käesoleva määruse reguleerimiseseme osas puudub, rehabilitatsiooniteenuse taotluse vormi ja nõutavate dokumentide loetelu, rehabilitatsiooniteenusele suunamiskirja vormi ning rehabilitatsiooniteenuse kulude hüvitamise arve alusel kulude hüvitamise korra ja tingimuste kehtestamine on liikmesriigi pädevuses.

V Määruse mõjud

Eelnõuga planeeritavad muudatused teevad teenuse taotlejale rehabilitatsiooniteenuse taotluse vormi täitmise võimalikult lihtsalt ja arusaadavalt täidetavaks, kuid samas Sotsiaalkindlustusametile ja teenuseosutajale informatiivsemaks. Muudatusega reguleeritakse taotlusele lisatavate dokumentide loetelu nende dokumentide osas, mis on Sotsiaalkindlustusametile juba eelnevalt isiku poolt esitatud, st Sotsiaalkindlustusamet juba omab

vajalike dokumentide koopiaid ja sellisel juhul ei pea isik neid taotlusele lisama. See vähendab ja lihtsustab klientide kui ka ametnike bürokraatlikku asjaajamist nii ajaliselt kui dokumentide mahus.

VI Määruse rakendamiseks vajalikud kulutused

Eelnõuga kehtestatavad muudatused, mis põhjustavad taotluse ja suunamiskirja vormi muutmist on planeeritud Sotsiaalkindlustusameti infosüsteemi arendamise töödes (edaspidi SKAIS). Vajalikud vahendid 285 560 krooni (koos käibemaksuga) on planeeritud 2009.aasta Sotsiaalministeeriumi infosüsteemi arendustööde eelarves. Arendustööde valmimistähtajaks on 30. aprill 2009. a. Rehabilitatsiooniteenuse taotluse vorm on isikule kättesaadav ka praegu kõikides pensioniametites või Sotsiaalkindlustusameti kodulehelt www.ensib.ee. Suunamiskirja vormi täidab Sotsiaalkindlustusamet elektrooniliselt vastavas infosüsteemis ja väljastab paber kandjal posti teel isikule. Kehtivat korda ei ole muudetud ja seega ei too kaasa see ka kulutusi.

Koolitusi rehabilitatsiooniteenuse taotluse vormi ja teenusele suunamiskirja vormi täitmiseks ei ole vajalik läbi viia, kuna sisuliselt ei ole tegevus muutunud. Rehabilitatsiooniteenuse osutajad olid vastavate vormide väljatöötamisel eelnevalt kaasatud ning on teadlikud tehtavatest muutustest. Lisaks teavitatakse rehabilitatsiooniteenuse osutajaid ja koostööpartnereid Sotsiaaltöö ajakirja vahendusel.

VII Määruse jõustumine

Määruse jõustumine on kavandatud üldises korras, ainult § 1 punkt 2 jõustub 2009. a 1. maist, mis on seotud SKAIS arendustööde valmimise tähtajaga.

VIII Eelnõu kooskõlastamine

Määruse eelnõu kooskõlastati Rahandusministeeriumi poolt märkusteta. Sotsiaalkindlustusameti poolt esitatud ettepanekutega on osaliselt arvestatud ja Eesti Puuetega Inimeste Koja ettepanekutega on arvestatud.

Riho Rahuoja
Perepoliitika ja sotsiaalala asekancler